

Kapitola 4 KOČOVNÍCI

Slunce začalo hřát, a když už byli na Planině, mohli zajít navštívit Oliverova dědečka. Pokaždé jim vyprávěl zajímavé příběhy a dostali i něco studeného k pití.

Teď seděl ve své pracovně. Oliverův dědeček totiž sbíral známky. Pracovna jich byla plná. Měl jimi napěchované objemné šanony a nejvzácnější kousky visely na stěnách zarámované za sklem. Dokázal si je prohlížet celé hodiny nebo je přesouvat sem a tam a řadit je podle toho, z jaké

země pocházejí nebo co je na nich vyobrazeno.

„Naši detektivové mě poctili svou návštěvou?“ usmál se a odsunul desky se známkami.

Vyprávěli mu, co se jim včera přihodilo s Oliverovým kolem.

„Planina kočovníků, jistě,“ zamyslel se dědeček a podrbl se v mohutném šedém vousu. „Pár záhad už se tam stalo.“

„Co tím myslíš?“